

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2017/2018

Wydział Fizyki, Matematyki i Informatyki

Kierunek studiów: Informatyka

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: niestacjonarne

Kod kierunku: I

Stopień studiów: I

Specjalności: Brak specjalności

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Języki i paradygmaty programowania
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	
KOD PRZEDMIOTU	WFMiI I oIN C4 17/18
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty kierunkowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	10.00
SEMESTRY	2 3

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	SEMINARIUM	PROJEKT
2	18	0	18	0	0	0
3	18	0	18	0	0	0

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Poznanie podstawowych paradygmatów programowania, w tym paradygmatu imperatywnego (proceduralnego) oraz obiektowego, funkcyjnego i programowania w logice. Osiągnięcia umiejętności w ocenie przydatności

paradygmatów do rozwiązywania różnego typu problemów; projektowania, implementacji, testowania i debugowania prostych programów obiektowych.

Cel 2 Poznanie składni języka C jako przykładu języka strukturalnego pozwalającego na programowanie proceduralne

Cel 3 Podstawy obiektowego podejścia do programowania - abstrakcja danych, enkapsulacja, ukrywanie implementacji. Rozszerzenia w C++ pozwalające na programowanie obiektowe.

Cel 4 Projektowanie klas, tworzenie programów obiektowych

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 zaliczenie przedmiotu: Wstęp do programowania

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Student rozumie pojęcie paradygmat programowania. Ma wiedzę ogólną w zakresie języków i paradygmatów programowania, programowania obiektowego. Potrafi wybrać paradygmat właściwy dla problemu, który rozwiązuje oraz zna środowiska (języki) umożliwiające implementację rozwiązania problemu

EK2 Wiedza Student zna składnię C i C++, rozumie na czym polega obiektowe podejście do programowania. Ma szczegółową wiedzę nt. algorytmiki, projektowania i programowania obiektowego.

EK3 Umiejętności Student potrafi czytać ze zrozumieniem programy napisane w C i C++, potrafi napisać i uruchomić własny program w C i C++, który rozwiązuje postawiony przed nim problem.

EK4 Umiejętności Umie stworzyć model obiektowy prostych programów w języku C++ przy użyciu klas, dziedziczenia, wielodziedziczenia, przeciążenia funkcji i operatorów, szablonów funkcji i klas, identyfikacji typów, wyjątków.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

LABORATORIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
L1	Powtórzenie wiadomości o podstawowych instrukcjach sterujących, instrukcjach we/wy oraz operatorach w języku C. Proste programy wyrabiające biegłość w stosowaniu instrukcji formatowanego we/wy, pętli i instrukcji warunkowych	2
L2	Programy przetwarzające znaki i łańcuchy znaków (zliczanie ilości linii, słów, znaków, białych znaków, cyfr, liter). Odwracanie łańcucha znaków. konwersja liczba całkowita - ciąg znaków	2
L3	Operatory bitowe. Napisanie funkcji, które: wyświetlają obraz bitowy słowa, ustawiają, kasują lub negują grupę bitów, realizują 32-bitowy bufor cykliczny z przesunięciem w lewo	2
L4	Tablice dwuwymiarowe; definicja statyczna i dynamiczna program wczytujący tablicę (macierz) 4 x 4 liczb i obliczający wyznacznik, wykorzystujący statyczną i dynamiczną deklarację tablic.	2

LABORATORIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
L5	Wskaźniki do funkcji: program obliczający całkę oznaczoną z gładkiej funkcji jednej zmiennej rzeczywistej.	2
L6	Rekursja, wskaźniki, dynamiczna alokacja pamięci: program wykorzystujący listę jednokierunkową nazwisk, pozwalający na sortowanie, drukowanie wskazanego kawałka listy, wybranie elementu spełniającego postawione wymagania	2
L7	Klasy w C++ : zaprojektowanie klasy opisującej dane studenta. Klasa ma być wyposażona w metody pozwalające na sortowanie wg. dowolnego pola, drukowanie listy, wyznaczenie najmłodszego/najstarszego studenta w grupie. Dynamicznie utworzone obiekty tej klasy zestawiamy w listę jednokierunkową.	2
L8	Struktury drzewiaste: należy zaprojektować klasę do opisu drzewa genealogicznego. Metody klasy mają pozwolić na: dodawanie osoby do drzewa, edycję danych, zapis/odczyt do/z pliku tekstowego.	2
L9	Kollokwium 1 i 2	2
L10	Wprowadzenie w C++. Pierwsze programy. Inkapsulacja. Pojęcia klasy. Dane i metody klasy	2
L11	Inicjowanie i niszczenie obiektu. Konstruktorzy i destruktory. Operatory new, delete. Alokowanie i zwolnienie pamięci.	2
L12	Hierarchia klas, wprowadzenie w dziedziczenie. Funkcje inline. Funkcje zaprzyjaźnione do klasy	3
L13	Przekazywanie obiektów do funkcji (przez wartość, przez wskaźnik, przez referencje). Konstruktory kopii.	2
L14	Przeciążenie operatorów binarnych. Przeciążenie operatora przypisania.	2
L15	Funkcje-szablony. Klasa-szablon my_vect. Tworzenie projektu z wieloma plikami. Klasy obsługi komunikatów i interfejsu. Klasy danych.	2
L16	Praca z plikami tekstowymi i binarnymi. Odczyt i zapis dokumentu.	2
L17	Funkcje wirtualne, identyfikacje typu RTTI.	1
L18	Kollokwium 3 i 4	2

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Pojęcie paradygmat programowania, przegląd najważniejszych paradygmatów. Formalna definicja języka programowania. Przegląd języków i paradygmatów, które można w nich realizować	2

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W2	Zasady przetwarzania programu w C/C++. Instrukcje we/wy, słowa kluczowe języka, Przykłady prostych programów. Typy w C. Problem unikalności nazw - pojęcie przestrzeni nazw.	2
W3	Operatory w C; sposób działania, ilość argumentów, priorytet, typ łączności. Specyfikatory dostępu do pamięci. Konwersje typów - jawne i niejawne	1
W4	Funkcje i struktura programu. Definicja i wywołanie funkcji, przekazywanie argumentów. Zmienne globalne i lokalne. Sposób podziału kodu źródłowego na pliki. Domyślne argumenty funkcji, funkcje inline. Rekursja.	2
W5	Tablice definicje, inicjalizacja, dostęp do składowych. Tablice jak argumenty funkcji. Tablice wielowymiarowe, tablice znakowe, C-stringi.	1
W6	Wskaźniki i ich zastosowanie do przekazywania argumentów funkcji, usprawnienia pracy z tablicami, dynamicznej alokacji pamięci, uzyskania dostępu do wybranych komórek pamięci.	2
W7	Dynamiczna alokacja tablic dwuwymiarowych. Wskaźniki do funkcji. Zasady tworzenia i interpretacji deklaracji złożonych. Przekazywanie argumentów programu (funkcji main()) z wiersza poleceń	2
W8	Przeładowanie (przeciążenie) nazw funkcji. Praca z plikami zewnętrznymi	1
W9	Problemy programowania proceduralnego i ich źródła. Obiekt - abstrakcja rzeczywistego obiektu. Klasa - nowy typ danych - opis stanu i zachowań.	2
W10	Definicja klasy. Pojęcie danych i funkcji składowych. Enkapsulacja, etykiety dostępu. Sposoby definiowania funkcji składowych	2
W11	Używanie obiektów (danych i funkcji składowych). Projektowanie klas. Inicjalizacja obiektów klas - konstruktory. Przeładowanie konstruktorów	1
W12	Likwidacja obiektu klasy. Destruktry. Składowa statyczna klasy. Metody statyczne, const i volatile. Funkcje i klasy zaprzyjaźnione	1
W13	Oprogramowanie obiektowe: inkapsulacja, polimorfizm i dziedziczenie. 2. Zasięg deklaracji i czas trwania obiektów. Przestrzeń nazw.	1
W14	Klasy. Tworzenie i niszczenie obiektów. Konstruktorzy i destruktry.	2
W15	Wprowadzenie w dziedziczenie. Specyfikatory private, protected, public. Funkcje inline. Przypisanie obiektów. Przekazywanie obiektów do funkcji.	1
W16	Zwracanie obiektu przez funkcje. Funkcje zaprzyjaźnione.	1
W17	Przeciążenie funkcji, konstruktorzy kopii, argumenty domyślne.	1
W18	Przeciążenie operatorów.	1
W19	Dynamiczne alokowanie pamięci. Operatory new, delete.	1

WYKŁAD		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W20	Dziedziczenie. Specyfikatory dostępu. Wielodziedziczenie. Klasy wirtualne.	1
W21	Szablony funkcji i klas.	2
W21	Polimorfizm dynamiczny. Funkcje wirtualne, abstrakcyjne, klasy abstrakcyjne.	1
W22	Wejście-wyjście w C++.	1
W22	Identyfikacje typu na etapie wykonania (RTTI) .	1
W23	Obsługa wyjątków. Statyczne składowe klasy. Specyfikatory const, volatile. Niepolimorficzne rzutowanie typów.	2
W24	Wprowadzenie w STL	1

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 Ćwiczenia laboratoryjne

N3 Konsultacje

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	72
Konsultacje przedmiotowe	20
Egzaminy i zaliczenia w sesji	15
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	60
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	30
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	197
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	10.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Sprawozdanie z ćwiczenia laboratoryjnego

F2 Odpowiedź ustna

F3 Projekt indywidualny

F4 Kolokwium

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Średnia ważona ocen formujących

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU

W1 Zaliczenie wszystkich projektów indywidualnych

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 2.0	Student nie wie, co to jest paradygmat programowania, nie zna podstawowych paradygmatów, nie zna ważnych języków programowania, nie wie jakie paradygmaty można zrealizować w danym języku, nie potrafi dobrać właściwego paradygmatu i języka do rozwiązania postawionego przed nim zadania
NA OCENĘ 3.0	Student zna paradygmat imperatywny programowania i potrafi go zaimplementować w proceduralnym języku strukturalnym
NA OCENĘ 3.5	Student - oprócz paradygmatu imperatywnego - zna obiektowy paradygmat programowania, wie jakich języków powinien użyć do wykonania implementacji
NA OCENĘ 4.0	Student potrafi - oprócz programowania imperatywnego i obiektowego - programować w logice i zna języki umożliwiające takie podejście do programowania.
NA OCENĘ 4.5	Student zna i potrafi zastosować wszystkie podstawowe paradygmaty programowania
NA OCENĘ 5.0	Student zna i potrafi zastosować wszystkie podstawowe paradygmaty programowania, potrafi dokonać analizy i wybrać właściwy paradygmat i język programowania do jego implementacji oraz potrafi swój wybór przekonująco uzasadnić/
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 2.0	Student nie zna wielu podstawowych elementów składni języka C/C++, nie rozumie na czym polega programowanie obiektowe
NA OCENĘ 3.0	Student nie zna wielu elementów składni, ale potrafi je zastąpić innymi; potrafi napisać prosty program w wersji proceduralnej, ma kłopoty ze zrozumieniem działania programów w C/C++ na podstawie analizy kodu źródłowego napisanego przez innych programistów

NA OCENĘ 3.5	Student opanował składnię C/C++ w stopniu pozwalającym na zwarty zapis kodu prostych programów, potrafi analizować kod prostych programów, nie potrafi napisać programu obiektowego
NA OCENĘ 4.0	Student potrafi napisać definicję prostej klasy będącej zawierającej podstawowe elementy opisu i wykonującego podstawowe działania na danych
NA OCENĘ 4.5	Student zna wszystkie elementy składni C/C++ , potrafi zaprojektować klasy potrzebne w implementacji programu w wersji obiektowej,
NA OCENĘ 5.0	Student zna składnię C/C++ w stopniu pozwalającym na tworzenie zwartych, szybkich i poprawnie działających programów, potrafi zaprojektować i dokonać implementacji metod klas w podejściu obiektowym.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 2.0	Student nie potrafi analizować kodu źródłowego napisanego przez innych
NA OCENĘ 3.0	Student rozumie działanie programu na podstawie lektury kodu źródeł.
NA OCENĘ 3.5	Potrafi napisać program w C realizujący przyjęte założenia.
NA OCENĘ 4.0	Potrafi zrobić analizę pozwalającą ustalić wymagania jakie stawiamy programowi
NA OCENĘ 4.5	Potrafi zastosować kod używający dynamicznych struktur danych
NA OCENĘ 5.0	Potrafi napisać kod optymalny pod względem wydajności i uzasadnić jego optymalność
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 2.0	Student nie potrafi napisać definicji klasy
NA OCENĘ 3.0	Potrafi napisać definicję prostej klasy bez odniesienia się do potrzeb programu
NA OCENĘ 3.5	Student umie zaprojektować klasę dopasowaną do potrzeb programu
NA OCENĘ 4.0	Potrafi wykorzystać klasy biblioteczne
NA OCENĘ 4.5	Potrafi zrobić projekt współdziałania wszystkich klas współdziałających w programie
NA OCENĘ 5.0	Student potrafi zaprojektować klasę modelującą rzeczywiste obiekty i umie stosować w programie klasy napisane przez siebie oraz klasy biblioteczne.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1	I1_W09 I1_W11 I1_W12 I1_W13	Cel 1 Cel 2 Cel 3 Cel 4	L1 L2 L3 L4 L5 L6 L7 L8 L9 L10 L11 L12 L13 L14 L15 L16 L17 L18 W1 W2 W3 W4 W5 W6 W7 W8 W9 W10 W11 W12 W13 W14 W15 W16 W17 W18 W19 W20 W21 W21 W22 W22 W23 W24	N1 N3	F2 F4
EK2	I1_W10 I1_W11 I1_U07 I1_U08	Cel 2 Cel 3 Cel 4	L1 L2 L3 L4 L5 L6 L7 L8 L9 L10 L11 L12 L13 L14 L15 L16 L17 L18 W1 W2 W3 W4 W5 W6 W7 W8 W9 W10 W11 W12 W13 W14 W15 W16 W17 W18 W19 W20 W21 W21 W22 W22 W23 W24	N1 N2 N3	F1 F3 F4
EK3	I1_W06 I1_U07	Cel 2	L1 L2 L3 L4 L5 L6 L7 L8 L9 L10 L11 L12 L13 L14 L15 L16 L17 L18 W2 W3 W4 W5 W6 W7 W8 W9 W10 W11 W12 W13 W14 W15 W16 W17 W18 W19 W20 W21 W21 W22 W22 W23 W24	N1 N2 N3	F1 F3 F4
EK4	I1_U07 I1_U08	Cel 3 Cel 4	L8 L9 L10 L11 L12 L13 L14 L15 L16 L17 L18 W1 W11 W12 W13 W14 W15 W16 W17 W18 W19 W20 W21 W21 W22 W22 W23 W24	N1 N2 N3	F1 F4

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

[1] | B.Kernighan, D.Ritchie — *Język ANSI C*, Warszawa, 2002, WNT

[2] | J.Grębosz — *Symfonia C++ Standard*, Kraków, 2006, Editions 2000

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

[1] | B.Eckel — *Thinking in C++*, Gliwice, 2002, Helion

[2] | S.Prata — *Język C. Szkoła Programowania*, Gliwice, 2006, Helion

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr inż. Piotr Poznański (kontakt: poznani@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

1 dr inż. Piotr Poznański (kontakt: poznani@pk.edu.pl)

2 mgr inż. Marek Kosiorowski (kontakt:)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....
.....